

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 2.5.2007
COM(2007) 223 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK
ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK**

**A növekedés és foglalkoztatás növelésére valamint az európai uniós vállalatok
versenyképességének fokozására irányuló közösségi program végrehajtása:
a közös konszolidált társasági adóalapra (KKTA) vonatkozó javaslat felé 2006-ban tett
további haladás és a következő lépések**

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Háttér.....	3
2.	Az eddig elért haladás	4
2.1.	A közös konszolidált társasági adóalap munkacsoport (KKTA MCS) tevékenysége .	4
2.2.	A munkacsoporton kívüli haladás – hatásvizsgálat	5
3.	A következő lépések	6
4.	Következtetések	8
MELLÉKLETEK		9
1. melléklet.....		9
A 2006. december KKTA munkacsoport-ülésein megvitatott néhány konkrét technikai kérdés		9
2. melléklet.....		9
Néhány részletes technikai kérdés, amelyeket a KKTA munkacsoport megvitatott, és amelyekre a Bizottság még reflektálni fog.....		9

1. HÁTTÉR

Ez a közlemény a közös konszolidált társasági adóalap (KKTA) terén – a 2004-ben létrehozott munkaprogram alapján – elért haladást vázolja föl. A 2006-ban elvégzett munkára összpontosít: rávilágít a leginkább említésre méltó eseményekre, és újra összefoglal néhány KKTA-hoz kapcsolódó stratégiai kérdést.

A 2006-os közlemény¹ kifejtette a KKTA háttérét és célkitűzéseit, és bejelentette, hogy 2007-ben elkészül egy további előrehaladási jelentés. Ezek a célkitűzések továbbra is érvényesek, mivel azóta kevés döntő fejleményre került sor a belső piaci adóakadályok lebontásában.

A Tanács 2006 júniusában ugyan megvitatta a közleményt, ám nem fogadott el következtetéseket. A Bizottság további szóbeli előrehaladási jelentést tett a Tanácsnak 2006 decemberében. A KKTA nagyra törő célkitűzés, amely számos technikai jellegű nehézség elé állítja a tagállamokat, így a konszenzus eléréséhez további erőfeszítésekre van szükség. Néhány nagyon konkrét területen – például a transzfer árképzés dokumentációjára vonatkozó magatartási kódex² és az előzetes árképzési megállapodásokról szóló iránymutatások³ elfogadásával – sikerült némi haladást elérni. 2006 decemberében a Bizottság kiadott három közleményt⁴ a tagállamok között adórendszereik tekintetében folytatott fokozott koordináció szükségességéről, egyet⁵ pedig a kutatás és fejlesztés javára szolgáló adózási ösztönzőkről. A Bizottság továbbra is meg van győződve arról, hogy bár ezek a célzott intézkedések csökkenteni fognak egy-két akadályt, a vállalatok nyereségének belső piacon történő adózásának tekintetében azonban összességében a legnagyobb hasznót a KKTA-t bevezető átfogó megközelítés hozhatja. Ehhez mindazonáltal alapos előkészítésre van szükség.

A KKTA megvalósulása jelentősen hozzájárulhat a belső piac sikeréhez, a nagyobb növekedéshez és foglalkoztatáshoz és az EU vállalatainak fokozott versenyképességéhez a világban – összhangban a megújított lisszaboni stratégiával⁶. Az EU ezen kívül vonzóbb befektetői piaccá válhat, ez pedig fokozott EU-n belüli és közvetlen külső befektetésekhez vezet.

E közlemény célkitűzései a következők:

¹ A Közösség lisszaboni programjának végrehajtása: a közös konszolidált társasági adóalap („KKTA”) tekintetében megvalósult haladás és a következő lépések, COM(2006) 157.

² Magatartási kódex az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozóan, közzétéve az EU közös transzfer árképzési fórumának az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munkájáról szóló bizottsági közleményben, COM(2005) 543., 2005.11.7., a Tanács elfogadta: 2006. június 27.

³ Az EU közös transzferár-képzési fórumának a viták elkerülése és rendezése területén végzett munkájáról és az EU-n belüli előzetes árképzési megállapodásokkal kapcsolatos iránymutatásokról szóló közlemény, COM(2007) 71.

⁴ COM(2006) 823, COM(2006) 824. és COM(2006) 825., 2006.12.19.

⁵ COM(2006) 728., 2006.11.22.

⁶ A közösség Lisszaboni programjának megvalósítása – A Bizottság közleménye a Tanács és az Európai Parlament számára – Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához, COM(2005) 532., 2005.11.25.

- a Tanács, a Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a nagyközönség folyamatos tájékoztatása a haladásról,
- a munka folytatásával kapcsolatos tervek felvázolása és
- az eredmények összefoglalása és a figyelem felhívása pár különös figyelmet érdemlő konkrét technikai problémára és néhány, inkább stratégiai dimenziójú fontos kérdésre.

2. AZ EDDIG ELÉRT HALADÁS

2.1. A közös konszolidált társasági adóalap munkacsoport (KKTA MCS) tevékenysége

A KKTA MCS továbbra is negyedévenként ülésezett. Az első négy alcsoport (eszközök és értékcsökkenés, tartalékok és céltartalékok, adóköteles jövedelem, nemzetközi vonatkozások) mellé két újabb alcsoportot állítottak föl, amelyek a csoportos adózással és a megosztási mechanizmusokkal fognak foglalkozni. A munkacsoportban megvitatott fő kérdéseket (valamint az alcsoportok jelentéseit) a 2006. decemberi ülésen bemutatott munkadokumentum⁷ foglalja össze.

A 2006. decemberi ülés egy részére „kibővített” formában került sor, hogy az üzleti élet és a felsőoktatás képviselőivel is meg lehessen vitatni a KKTA-t. Ennek a hasonlóan kibővített 2005-ös ülés volt az előzménye. 2006 júniusában egy speciálisabb kibővített ülést tartottak, amelyen a pénzügyi szektor üzleti szakértőivel vitatták meg az ágazat sajátos kérdéseit. E találkozók célja annak biztosítása, hogy kielégítő legyen a konzultáció, illetve hogy az üzleti gyakorlattal foglalkozók és az egyetemi szakemberek közös tapasztalata hasznára legyen a Bizottság és a tagállamok szakértőinek.

Amint a 2006-os közlemény is kifejti, az alcsoportokban és a munkacsoportban nem törekszenek hivatalos megállapodásra a kérdésekről, viszont lehetőség van azoknak a kérdéseknek az azonosítására, ahol jelentős mértékű a közös alap, vagy amelyekre nézve a Bizottságnak kemény döntéseket kell hoznia a jogalkotási javaslat véglegesítésénél. Ezeknél a pontoknál különösen is hasznos lehet a Bizottságon és a tagállamok közigazgatásán kívülről származó szakértői vélemény.

A munkadokumentum előrehaladási jelentéseket tartalmazott a következők terén elvégzett munkáról: adóköteles jövedelem, nemzetközi vonatkozások, személyi hatály, pénzügyi intézmények, konszolidálás és adminisztratív keret. Minden kérdéskör esetében kiválasztottak néhány konkrét technikai kérdést, amelynek különös figyelmet szenteltek. Ezek közül néhány az 1. mellékletben van összefoglalva. Az összes részlet a megfelelő weboldalakon található meg.

⁷ CCCTB/WP/046 2006. November 20. „Progress to date and future plans for the CCCTB” (a KKTA által eddig elért haladás és a leendő tervek), elérhető az alábbi weboldalon:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/company_tax/common_tax_base/article_3147_en.htm

Az alap konszolidálásának érdekében meg kell egyezni az alap megosztásának módszeréről. A téma először a 2006. decemberi ülésen merült föl, a megbeszélések pedig csak nemrégiben kezdődtek el. Biztosítani kell, hogy a mechanizmus tisztességes és igazságos eredményekhez vezessen.

2.2. A munkacsoporton kívüli haladás – hatásvizsgálat

A jelenlegi gyakorlattal összhangban a jogalkotási javaslatot egy hatásvizsgálat fogja megelőzni, amely a „hatásvizsgálati iránymutatásokban”⁸ meghatározott fő elemző lépésekkel összhangban fog elkészülni. A hatásvizsgálat le fogja írni azokat a társaságiadó-akadályokat, amelyek eltántorják az európai uniós vállalatokat attól, hogy uniószerzte folytatott, határokon átvitelő tevékenységeik során minden belső piaci befektetési lehetőséget kihasználjanak, továbbá azokat az adókikerüléseket és adókijátszásokat, amelyeket a jelenlegi rendszer a vállalatoknak felkínál. A kis- és középvállalatok valamint a multinacionális vállalatok megfelelési költségei közötti különbség lesz a vizsgálat egyik tárgya. Meg fogja határozni az adóreform révén elérendő célkitűzéseket, amelyek az általános célkitűzéstől – mely szerint a belső piac jobb működése érdekében egyszerűbbé és hatékonyabbá kell tenni a vállalati jövedelemadózási rendszert – egészen az olyan konkrét és operatív célkitűzésekké terjednek, mint például hogy csökkenteni kell a vállalatok és az adóhatóságok társasági adózásnak való megfelelési és adminisztratív költségeit, támogatni kell a határokon átvitelő új tevékenységek megjelenését különösen a kis- és középvállalatoknál, elő kell mozdítani a tisztán hazai és az EU-ra kiterjedő befektetések adózási semlegességét, illetve a legkisebbre kell csökkenteni a befektetések és adóalapok nemzetközi elhelyezkedéséből adódó torzulásokat.

Meg fognak határozni számos alternatív politikai lehetőséget, illetve alaposan elemezni fogják ezek gazdasági, környezeti és társadalmi hatását minőségi és – ahol lehetséges – mennyiségi szempontból is. Az alternatívák között lesz legalább egy "semmi változás" forgatókönyv, egy konszolidálás nélküli közös adóalap és egy közös konszolidált adóalap. A célja az lesz, hogy értékelje az alternatívák leglényegesebb makro- és mikrogazdasági, valamint adóbevételekre gyakorolt hatását. Legfontosabb összetevőinek értékelése alapján számos KKTA-hoz vezető útvonalat meg fognak vizsgálni. Megfelelően figyelembe lesz véve az az elv, hogy a KKTA felé tett valamennyi lépés tisztességes hatást gyakoroljon a tagállamok költségvetésére, és az EU gazdaságának fokozott dinamizmusát tükrözve lehetőleg az általános bevételek növekedéséhez vezessen.

Ez a munka 2006-ban kezdődött, és a végleges hatásvizsgálatot a jogalkotási javaslattal együtt fogják közzétenni. A mennyiségi vizsgálat mélysége bizonyos mértékig attól is függ, hogy a tagállamok közigazgatása és vállalatai mennyiségi adatokból mekkora tételt hajlandók és képesek időben átadni.

⁸ SEC(2005) 791, 2005.6.15., frissítve: 2006. március.

3. A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Mivel az adóalap, a konszolidálás és a megosztási mechanizmus fő szerkezeti elemein már zajlik a munka, így a következő lépés mindezen különböző területek egyesítése lenne, hogy megvitassák, hogyan illeszkednek egymáshoz a különböző részek. A munka e „második köre” annak biztosítására irányul, hogy ne legyenek ellentmondások, és hogy a kialakított adóalapot további munkára alkalmas „célnak megfelelő” javaslatnak lehessen tekintetni.

Amint erről a 2006-os közlemény is ír, az egységes adóalap létrehozása elkerülhetetlenül azt jelenti, hogy különbségek lesznek az új adóalap és a jelenlegi egyedi adóalapok között. A tagállamoknak el kell fogadniuk, hogy a KKTA nem képes jelenlegi adóalapjaik valamennyi jellegzetességét átvenni, és néhány esetben egyes konkrét tételeknél a jelenlegi adóalaptól különböző elbánást fog javasolni.

A Bizottságnak sok részletes technikai kérdésnél egyértelmű döntést kell hoznia egy vagy több konkrét lehetőség mellett, ezt pedig a munkacsoportban jelenleg zajló munka, a belső kutatások és az üzleti és felsőoktatási szférával folytatott konzultáció alapján fogja megtenni. A 2. mellékletben megtalálható néhány olyan részletes technikai kérdés, amelyeket a munkacsoport megvitatott, és amelyekre a Bizottság még reflektálni fog.

A Bizottság által meghozandó döntéseknek van egy második kategóriájuk is, ahol egyértelműen súlyosabb „politikai” összetevőt kell figyelembe venni az egyik vagy a másik megközelítés kiválasztásakor. Ezeknél a döntéseknél alapvetően figyelembe kell venni mind az általános gazdaságpolitikát, mind pedig az Európai Közösség elsődleges érdekét, különös tekintettel a növekedés és foglalkoztatás növelésére, valamint az európai uniós vállalatok versenyképességének fokozására irányuló közösségi programra, valamint a kormányzati pénzügyek stabil növekedésére. Néhány döntést már a 2006-os közlemény felvázolt, ahol is a Bizottság megjelölte álláspontját, és azt is kifejtette, hogyan jutott ezekre a következtetésekre. Néhány az említett főbb témák közül:

- a folyamatból származó haszon teljes kiaknázása érdekében a közös társasági adóalapot konszolidálásnak kellene kísérnie,
- a KKTA-nak választhatónak kellene lennie (a vállalatok maradhassanak meg a jelenlegi szabályozás mellett, amennyiben a tagállam ezeket a KKTA mellett megtartja, vagy válthassanak át a KKTA-ra, feltéve, hogy figyelembe veszik az állami támogatásra vonatkozó szabályokat).

A Bizottság megerősítette az is, hogy nem szándékozik az adóalapon folyó munkát oly módon kibővíteni, hogy az az adókulcsot is magába foglalja, és ehhez továbbra is ragaszkodik. Kijelentette továbbá, hogy elképzelése szerint a KKTA-nak egységesnek kellene lennie, és általánosságban egyszerűsíteni és szélesíteni kellene a társasági adóalapot. Ezért az eddig elvégzett munka vezérelve az egységesség és az egyszerűség, és az új adóalapnak inkább „szélesnek” kellene lennie, mint „keskenynek”.

Sok közgazdász által általános elfogadott tény, hogy az alacsony adókulcsú széles adóalap a leghatékonyabb gazdaságilag, hiszen ennek van a legkisebb és legkevesebb lehetséges torzító hatása. E megközelítés gyakorlati következménye lesz a kevesebb ösztönző és kivétel, különösen mivel a határokon átnyúló konszolidálás csekély mértékben már önmagában is csökkenti az adóalap méretét, hiszen a veszteségeket a jelenleginél következetesebben és gyorsabban lehet elszámolni. A konkrét kedvezményeknek és ösztönzőknek így korlátozott számúnak és megfelelően célzottnak és indokoltnak kellene lenniük; ezeket – mint például a kutatási és fejlesztési adózási ösztönzőket – a munkacsoport vitatja meg. A szankció jellegű pénzbírságokat nem lehetne levonni.

2006 során két felmerülő politikai kérdés érintette a pénzügyi szektort és a KKTA adminisztratív keretét. A pénzügyi szektorral kapcsolatban az ágazat szakértői által is meglátogatott 2006. júniusi kibővített ülés megerősítette, hogy bizonyos fokú támogatást élvez az ágazat KKTA-ba való bevétele. Ennek alternatívái – vagyis egy különálló rendszer vagy a teljes kizárás – jelenleg nem élveznek nagy támogatást. Ugyanakkor már kisebb az egyetértés a KKTA-n belül az ágazat jellegzetességeinek figyelembe vételéhez szükséges konkrét szabályok jellegében. További munkára van tehát szükség. Leginkább az tűnik nagyon valószínűnek, hogy a megosztási mechanizmusokhoz használt valamennyi általános módszert módosítani kell a szektor sajátosságainak figyelembe vétele érdekében.

Ami az adminisztratív keretet illeti, a munka még meglehetősen gyerekcipőben jár. A lehetséges megközelítésekről folyt néhány vita a munkacsoportban, és néhány üzletág erősen támogatta az „egyablakos” ügyintézés valamilyen formáját, hogy az európai uniós vállalatcsoportoknak közvetlenül csak egy adminisztratív hatósághoz kelljen fordulniuk. Az egyes alcsoportokban felmerült annak a kérdése is, hogy az adózási megfelelés egyes vonatkozásaiért melyik hatóság legyen felelős; 2007-ben tovább dolgoznak a kérdésen. Ez a két kérdés igen nagy hatással lesz a javaslat formájára, és a Bizottság ezért meg fog próbálni következtetéseket levonni a következőkre nézve:

- annak mértéke és módja, ahogyan a pénzügyi szektort be kellene illeszteni a KKTA-ba annak kezdetétől,
- a KKTA adminisztratív kerete, különösen az, hogyan javítható az együttműködés és a kölcsönös segítség, és hogyan lehetne közösségi szinten bevezetni a szükséges új munkamódszereket.

A 2008-ban bemutatandó javaslat tükrözni fogja azokat a következtetéseket, amelyeket a Bizottság a folyamatban lévő munka fényében ezekre a témákra vonatkozóan le fog vonni.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Felállt a KKTA-munkacsoport, amely gondoskodik a tagállamok közigazgatási, vállalati és felsőoktatási szakértőivel folytatott eszmecserékhez szükséges mechanizmusokról. Ezen kívül a Bizottság a munka támogatása érdekében továbbra is fog ad hoc módon konzultálni külső szakértőkkel. Amint ez már 2006-ban is kiderült: a munka jelentős személyzetet igényel mind az Európai Bizottság, mind pedig a tagállamok részéről. Ez az igény továbbra is fennáll, az Európai Bizottság azonban a jövőben is kívánatosnak tartaná, hogy a tagállami szakértők a lehető legnagyobb mértékig legyenek bevonva a technikai munkába.

Összegzésül:

- A KKTA iránti igény továbbra is fennáll mind a kis- és középvállalatok részéről, amelyeknél a megfelelési költségek különös jelentőséggel bírnak, mind pedig a multinacionális vállalatoknál. A Bizottság elkötelezett az iránt, hogy gyors haladást érjen el a társasági adó belső piaci akadályainak lebontásában, miközben figyelembe veszi a tagállamok folyamattal kapcsolatos aggályait is, és továbbra is vállalja, hogy 2008-ban bemutatja jogalkotási javaslatát.
- A Bizottság továbbra is technikai alapon fog a munkacsoporttal és a külső szakértőkkel együtt dolgozni ezeknek a konkrét kérdéseknek a megoldásán, és azon, hogy kiegyensúlyozott javaslatot érhessen el. Számos konkrét téma előkerült főtebb, illetve a „Progress to date and future plans for the CCCTB” (a KKTA terén elért eddigi haladás és tervek a jövőre) című 2006. november 20-i CCCTB/WP/046 munkadokumentumban.
- A Bizottság szeretné felhívni a Tanács, a Parlament és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság figyelmét a KKTA-nak az ebben a közleményben ismertetett főbb általános elemeire, különösen az alábbiakra:
 - a KKTA konszolidálási összetevője és az ehhez szükséges tisztességes és igazságos megosztási mechanizmus, valamint ennek hatása a tagállamok bevételeire,
 - a KKTA választható jellege,
 - a pénzügyi szektor kezelése,
 - a KKTA adminisztratív és jogi kerete.

A Bizottság szívesen látja a tagállamok további hozzászólását azzal kapcsolatban, hogy a KKTA létrehozása felé vezető folyamat hogyan adhatja a legjobb választ aggályaikra.

A végső javaslatban számos, a KKTA-val kapcsolatos átfogó megközelítéshez kötődő döntés fog tükröződni, ezért hozzászólásuk már ebben a szakaszban is fontos. A Bizottság mindazonáltal megerősíti, hogy munkáját nem szándékozza kiterjeszteni az adókulcsokra.

MELLÉKLETEK

1. MELLÉKLET

A 2006. DECEMBER KKTA MUNKACSOPORT-ÜLÉSEN MEGVITATOTT NÉHÁNY KONKRÉT TECHNIKAI KÉRDÉS

Bizonyos konkrét hazai helyzethez kötődő tételek – például szociális hozzájárulások vagy társasági jövedelemadótól eltérő adók – levonhatósága. Minthogy az adóalap konszolidált és a tagállamok között megosztott lesz, a kérdés az, hogy ezeket a konkrét tételeket a konszolidált alapból lehessen-e levonni, és ezért lehessen őket megosztani, vagy csak az adott tagállam saját részéből lehessen levonni őket.

A honos vállalatok adózásának fő elve (világméretű alkalmazás vagy területiség), és a kettős adóztatás elkerülésének módja (hitel- vagy mentességi módszer). A tagállamoknak jelenleg nincs közös megközelítésük, így ki kell alakítani egy módszert, amely kellően közös ahhoz, hogy megóvja a közös adóalapot, miközben figyelembe veszi a kétoldalú megállapodásoknak azt a hálózatát, amelyet a tagállamok harmadik országokkal kötöttek.

A KKTA konszolidálási csoport meghatározása, és a vállalatcsoportok konszolidálási mechanizmusa. Milyen kapcsolódó vállalatoknak engedhető meg és/vagy írható elő, hogy konszolidálják nyereségüket és veszteségüket? Hogyan kellene kiküszöbölni a csoporton belüli tranzakciókat, hogy elkerülhetőek legyenek a teljesen független árképzés bonyodalmai?

2. MELLÉKLET

NÉHÁNY RÉSZLETES TECHNIKAI KÉRDÉS, AMELYEKET A KKTA MUNKACSOPORT MEGVITATOTT, ÉS AMELYEKRE A BIZOTTSÁG MÉG REFLEKTÁLNI FOG

2005-ben megvitatva:

Befektetett eszközök és értécsökkenés. A minősített befektetett eszközök értécsökkenése történhet egyedi alapon, ami megkövetelné, hogy a vásárláskor megbecsüljék minden egyes eszköz hasznos élettartamát (az EU-szerte alkalmazott közös szabályokkal összhangban) és hasznos élettartama során egyénileg írják le az értécsökkenését, illetve történhet egy vagy több csoportban is, közösen meghatározott élettartammal. A Bizottság nézete szerint a KKTA-ban jelentős előnyei lennének a csoportos módszer kialakításának.

Levonások és céltartalékok. A céltartalékokat – egy listányi levonható kivétellel – általában ne lehessen levonni az adóból avagy a céltartalékokat – egy listányi nem levonható kivétellel – általában le lehessen vonni az adóból? A Bizottság véleménye szerint az adóból levonható céltartalékokat kellene meghatározni, kiegészítve a nem levonható kivételek listájával.

Általános módszertan. A vállalati adóalap kiszámításának kezdeti kiindulópontja lehet a kezdő- és záróegyenleg összehasonlítására való hivatkozás vagy a vállalat eredménykimutatására való hivatkozás. Az előbbi megköveteli egy adómérleg elkészítését közösen meghatározott szabályok szerint, beleértve az eredménykimutatást is. Utóbbihoz a KKTA-jogszabályban csak az eredménykimutatást kell közösen meghatározni; a mérleginformációk a pénzügyi elszámolásokkal igazolhatók. A Bizottság véleménye szerint adómérlegre nincs szükség, csak további adminisztratív terhet jelent.

2006-ben megvitatva:

Helyi adók. Néhány tagállamban viszonylag magasak a helyi adók. Ezek vagy levonhatók lesznek a konszolidált alapból, és így beépülnek a megosztási mechanizmusba, vagy nemzeti szinten visszatartják őket, és a konszolidált alapból az adott tagállamra eső részből lesznek levonhatók. A Bizottság véleménye szerint általában arra kellene törekedni, hogy a lehető legátfogóbb szabályok jöjjenek létre, és így a lehető leginkább el lehessen kerülni a nemzeti „eltéréseket” vagy a további adókat. Ugyanakkor az összes kihatás további tanulmányozást igényel, hiszen az EU-szerte felmerülő helyi adókhoz kapcsolódó levonások „megosztása” és az ezen az alapon kivetett nemzeti adók „meg nem osztása” ellentmondásokhoz vezethet.

Külföldi jövedelem. A külföldi jövedelem vagy teljes mértékig kizárható a KKTA-ból, vagy beilleszthető a KKTA-ba, ekkor pedig ki kell alakítani egy módszert a konszolidálási és megosztási mechanizmusba való beillesztéséhez. A kérdés azért merült fel, mert figyelembe kell venni a tagállamok által létező jogszabályaikban és harmadik országokkal kötött kétoldalú szerződéseikben a kettős adóztatás elkerülésére használt különféle módszereket. A Bizottság szerint kívánatos volna kialakítani egy olyan módszert, amely a külföldi jövedelmet is beépíti a KKTA-ba, amelyet kiegészíthetne egy kedvezményforma a kettős adóztatás elkerülésére. A Bizottság még mérlegeli a kedvezmény pontos részleteit.

A csoport meghatározása. Részletes meghatározásra lesz szükség arról, hogy a konszolidálásnál mi alkot egy vállalatcsoportot. A tulajdonlás közösen elfogadható szintű meghatározásán túl nehézséget fog jelenteni a különböző tulajdoni struktúrák sokasága. Ha például egy külföldi vállalat egy sor európai uniós vállalatot birtokol, ám maga szintén egy európai uniós vállalat birtokában van, akkor az tűnik kívánatosnak, hogy a csoport valamennyi európai uniós vállalata konszolidálva legyen. Néhány szakértő szerint azonban ha a tulajdonosi láncot egy külföldi vállalat megszakítja, akkor az európai uniós vállalatokat külön kellene tartani, erre a kérdésre pedig megoldást kell találni.

Csoporton belüli tranzakciók. A transzfer árképzési problémák elkerülése a konszolidálás egyik legfőbb előnye. Ugyanakkor az alap konszolidálásakor számos módon kiküszöbölhetők a csoporton belüli tranzakciók. Figyelmen kívül hagyhatók, elismerhetők költségen, vagy az éppen aktuális teljesen független áron. Valamennyinek megvannak a maga előnyei és hátrányai, a Bizottságnak pedig el kell döntenie, hogy melyik módszert részesítse előnyben, vagy hogy lehetséges lenne-e minden csoportnak megengedni, hogy módszert válasszon.

Megosztási mechanizmus. Azon az alapvető kérdésen túl, hogy makro-, hozzáadottérték- vagy képletalapú megközelítést vagy ezek valamelyik kombinációját alkalmazzák, számos, részletes meghatározásokkal kapcsolatos kérdés is felmerül. A képletalapú megközelítés esetében például – még mielőtt bármilyen döntést születne – meg kell vizsgálni az egyes lehetséges tényezők súlyozását illetve a tényezőket alkotó pontos tételeket. Még az „egyszerű” tényezőnek látszó munka is felvet olyan kérdéseket, mint hogy hogyan kezelendő a „kihelyezett” munka, és az egynél több tagállamban dolgozó munkavállalóknál melyik tagállam bérköltségeit kell figyelembe venni.